

תת"ע 10324/12/18 - הווידה עבאדי נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 10324-12-18 מדינת ישראל נ' הווידה עבאדי
תיק חיצוני: 90211010914

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקשת	הווידה עבאדי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל
	שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 14.1.19

כנגד המבקשת הוגש ביום 26.12.18 כתב אישום המייחס לה עבירה של שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בשעת הוראת נהיגה, עבירה מיום 24.12.18.

הזמנה לדין נמסרה לה עם מסירת הדו"ח, ושיבת הקראה נקבעה ליום 14.1.19, אך המבקשת לא התייצבה לדין, ונשפטה בהיעדרה, ונדונה לקנס כספי ופסילה על תנאי.

על פי אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט, פסק הדין בהיעדר הומצא למבקשת ביום 1.2.19.

בבקשה מיום 17.7.19 טענה הנאשמת, כי אי התייצבותה לדין נבעה מטעות אנוש גרידא, שכן איבדה את הדו"ח ושכחה דבר קיומו; וכי היא מיוצגת על ידי עורך דין, המתחייב לעקוב אחר מועד הדיון שייקבע ולעדכן אותה ולהופיע לדין, והיא מתחייבת להתייצב לדין שייקבע יחד עם בא כוחה.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות לדין; וכי המבקשת לא הצביעה על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה; וכי הענישה שהוטלה על המבקשת הינה סבירה, מידתית, ואף מקלה ביחס לאישום.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות (רעפ 8427/14 **סאלם**); ועל פי הפסיקה, שכחה, או טעות, או בלבול בנוגע למועד הדיון אינם עילה לביטול פסק דין. וראו רע"פ 3518/15 **אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 08.06.2015); וכן רע"פ 5146/09 **יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.07.2009):

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. בנסיבות העניין אין בטענת המבקש כי התבלבל במועד הדיון כדי להוות טעם המצדיק את אי ההתייצבות (ראו, ר"ע 418/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(3) 279 (1985))."

וראו גם רע"פ 418/85 **פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל**, פ"ד לט(3), 279, 280-281 (1985):

"משקיבל הנאשם את ההודעה על מועד המשפט, ניתנה לו בכך ההזדמנות הנאותה שיהיה לו, כדברי הסניגור המלומד, יומו בבית המשפט. אם שכח את מועד המשפט אין לו אלא להלין על עצמו. השכחה אינה אלא אחת מן הצורות של חוסר תשומת הלב או של הרשלנות וערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות. מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם מעיקרו וכי לא יתפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דיון כפול ללא צורך שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט, עומס נוסף שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף העניין. מי ששכח, יישא בתוצאות שכחתו ולא הציבור בכלל, ובתי המשפט בפרט, הם שיצטרכו ללכת עקב בצד אגודל אחרי מידת תשומת הלב אותה מוכן פלוני לגייס במועד נתון לעניין ההליכים המשפטיים שנפתחו נגדו".

בנסיבות אלה המבקשת לא הציגה עילה טובה לאי-התייצבותה, וודאי לא בסיבה מספקת המצדיקה את ביטול פסק הדין.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בעניינו, אין בבקשה כל נימוק המצביע כי עלול להיגרם למבקשת עיוות דין, ולא נטענה כל טענה ולא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתה של המבקשת כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

לכל האמור יש להוסיף, כי הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה כ-5.5 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, כפי שעולה מאישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט, שיהיו שיש גם בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה בעניינו.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י' אב תשע"ט, 11 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.